

Aleksanteri I, Venäjän keisari 1801-1825, Suomen suuriruhtinas 1809-1825.
Kuvallähde: Helsingin yliopistomuseo

Kivikylän kesää vietetään keisareiden ajassa

Teollisuutta ja kulttuuria keisarien aikaan

Keisarien aika Suomessa esittelee Suomen historiaa vuosien 1809–1917 välisenä aikana, jolloin Suomen status muuttui suuriruhtinaskunnasta itsenäiseksi kansakunnaksi. Saimaan kanavan ja rautatieverkoston kaltaiset suurhankkeet edistivät Karjalan, Kainuun ja Savon kehitystä talouden ja koulutuksen alueilla. Teollisen kehityksen ohella näyttelyssä painottuu myös taiteen ja kulttuurin keskeinen merkitys itsenäistyneen kansakunnan identiteetille.

Keisareiden Suomi ja suurhankkeet

Näyttelyssä esitellään keisareita Suomen näkökulmasta. Erityinen huomio kiinnittyy nuorena keisariksi nousseen Aleksanteri I:n toimintaan, jonka merkitys oli ratkaiseva 1800-luvun Suomelle. Näyttelyssä kerrotaan Aleksanteri I:n Suomi-innostuksesta: keisarin vuonna 1819 tekemä suuri kiertomatka kohdistui mm. Karjalaan, Savoan sekä Ouluun ja Kainuuseen. On todennäköistä, että kyseinen matka toimi pontena Saimaan kanavan rakentamishankkeelle.

Suomalainen kiviteollisuus vuosisatojen vaihteessa

Näyttelyssä korostuu suomalaisen kiviteollisuuden rooli Pietarin rakentamisessa. Juuassa vuolukiven teollinen tuotanto alkoi 1890-luvulla ja Saimaan kanavan merkitys paikallisen kiviteollisuuden menestykselle oli keskeinen.

Taide ja kansallinen identiteetti

Taiteella on olennainen merkitys kansakuntien yhteisöllisen identiteetin rakentamisessa. Tämä näkyy selvästi myös itsenäistyneen Suomen historiassa. Suomalaisen kansakunnan rakentamisen kannalta keskeisiä eri alojen taiteilijoita esitellään näyttelyssä niin maalausten, valokuvien kuin musiikin muodossa.

Näyttelyesineistö

Keisareiden aikaan päästään tutustumaan monipuolisen näyttelymateriaalin pohjalta: esillä on esimerkiksi karttoja, valokuvia sekä taide- ja käyttöesineitä. Rautatieverkoston rakentamista havainnollistetaan Suomen Rautatiemuseon materiaalin avulla. Kanavamuseon näyttelyesineet kertovat suurhankkeista, joita varjostivat paitsi harvaan asutun erämaan asettamat haasteet, myös nälänhätä. Toisenlaisia näkymiä keisarien aikaan luovat ylimystön juhla-asut: mukana on keisarien ja kenraalien pukuja sekä naisten vaatemuotia 1800-luvulta. Osa näyttelyesineistöä tulee Suomen ortodoksisesta kirkkomuseosta, Valamon luostarista, Suomen kansallismuseosta sekä yksityiskokoelmista.

Keisareiden aika Suomessa näyttely on esillä ajan 30.5.2009 – 31.1.2010. Kivikeskus on kesällä avoinna joka päivä kello 9-18. Näyttelyn järjestää Suomen Kivitutkimussäätiö.

Lavalla tanssitaan

19.6.2009
Vuonislahden Juhannustanssit

Kaija Lustila yhteineen klo 20-02
Yhteystiedot: 050 343 2003

10.7.2009
Vuonislahden lavatanssit

Arto Martiskainen ja Mika Tarkkosen yhtye
klo 20-02
Yhteystiedot: 0400 377 589

17.7.2009
Vuonislahden lavatanssit

Korsuorkesteri klo 20-02
Yhteystiedot: 050 343 2003

18.7.2009
Vuonislahden lavatanssit

Markku Leinonen yhteineen klo 20-02
Yhteystiedot: 050 343 2003

Muistorikas Pylli.

... jatkoa sivulta 6

etteivät tuohon aikaan vahvasti velvoittaneet kotityöt tuona lauantaina juuri maistuneet.

Jäähvyäiset

Nyt runsaat 40 vuotta myöhemmin, oli nostalgista olla moneen kertaan uudelleen muotoutuneen oppilaitoksen jäähvyäiskonsertissa. Tunnelma oli käsin kosketeltavan haikeaa ja herkkää, kun koulua aiemmin käyneet ja vielä käyvät, monet musiikkiuran valinneet, muskantit esiintyivät täydelle salille. Salille, joka ehkä eniten koulusta oli jättänyt muistikuvia. Muistikuvissa heräsivät eloon koripalloilut, lentopallo-ottelut, meille tuolloin melkoisen oudot telinevoimistelut ja voimisteluasuPAKKO. Voimistelutunneilta muistui mieleen Eskelisen Matin, Niemis-Matin ja Pelkosen Ranen opetukset ja otteet samalla tavoin kuin ensimmäisen kerran turpaan saannitkin. Sain nimittäin aivan reilusti turpaan luokkakaveriltani Torvisen Jussilta, kun riistin häneltä koripallon yhdessä pelitilanteessa. Eskelisen Matti herätti muistoja ja kunnioitusta voimistaan. Opettaja Matti teki malliksi mitä liikkeitä halusi, eivätkä jalat siinä painaneet.

Hämmästyneenä juhlassa ihmettelin, kuinka tärkeää oma

koulu-aika on ja kuinka paljon siitä jää mieleen. Tärkeää siinäkin huolimatta, etteivät kaikki koulupäivät olleet miellyttäviä eikä oppimista tuntenut kovinkaan tärkeäksi. Kerran jälki-istuntoakin seurasi siitä, kun emme ylittäneet tietä suojatien kohdalla. Syy oli kylläkin opettajan tahdon täyttämättä jättäminen. Pakkopullaa se saattoi olla jo sen takia, että parhaat kaverini olivat jättäytyneet ”kansalaiskoulun tielle” ja menossa jo vauhdilla oikeisiin töihin.

Tässä yhteydessä haluan muistaa ja kiittää omaa luokkaani, silloin koulun alkuaikoina, ja luokalta Pennasen Jyrkiä ja Turusen Pekkaa sekä myöskin luokan tunnollista hiljaista tyttöä Oinosen Elliä ja muita, joita kohtaan saattoi olla ainakin toispuolesta ihastusta.

Erityisesti haluan kuitenkin kiittää luokanvalvojaamme Marjatta Riissasta, olit tuolloin varmaan ensimmäisessä työpaikassasi ja kuvaamataiteen opettajana, vaikkapa tällä runollasi:

*Kuule Reino, keksi keino,
millä parantua voit.
Tule tänne, ystävämme,
jos vain kerran tulla voit!*

Reino Kuivalainen
Luokka 1D / 1965